

ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

...ΚΥΝΗΓΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΜΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

(Μία συνέντευξη με την Δίκα Χρυσούδα Ρόδου)

Εδειπαθήσα επί ημέρες για να δω τη δίκα Ρόδου, μετά το θρίαμβό της κατά τα εφετηνιά Καλλιτεία. Έπί ημέρες την άναζητούσα στην Άθινα και στον Πειραιά. Κινηγητό άγριο... Κι' επί τέλους, την παραμονή της αναχώρησός της για το Παρίσι, είχα την ευτυχία να την δω σ' ένα συγγενικό της σπίτι

στον Πειραιά.

Η δεσποινίς Ρόδη είναι ένα κομπούχο που μάλις άρχίζει να άνοιγη. Ψήλη, λεπτή, με λεπτά χαρακτηριστικά και μάτια που αραττάζουν χωρίς τρομαγμένα. Τιποτε το επιτηδευμένο και το κρομμυκό. Μας δέχεται με ενγένεια και μάς χαϊρετά εγκάρδια.

—Σέρετε, δικαιολογείται, τί απηχοζούμενη που είμαι; Ούτε καιρός για να κοιμηθώ δεν μου μένει πιά. Έχω άποριάς!...

—Ω, δεσποινίς, κι' ευσεί απαθήσασ να σάς κινήσους τούσες ημέρες! Για να μός άποχρησέτε λοιπόν θά μός πήςτε κάτι...

—Μά τί θέλετε να σάς πώ; Τι μορφή να σάς πώ τώρα; "Όταν γρήγορο από το Παρίσι, τότε μάλιστα! Από έκει θά έγω ένα σοφό έντυπώσις, τίς άποίες πώλν εύχαρίστους θά σάς διηγηθώ για το «Μπουκέτο».

—Νά περιμένουμε, δεσποινίς, τόσο; Μά ώς τότε θά πείσασ τούσες καιρός! Μπορεί να γρήγοτε όχι ώς «Μίς Έλλάς» τότε, αλλά ός «Μίς Εύρώπη», μπορεί να σάς ζήτηση κανείς έκει σέ γάμο και να σάς παντρευτή!

—Η Μίς Έλλάς τινάξεται ός άπάνω.

—Καλέ τί λέτε!... Έτσι εύκολα παντρεύεται κανείς; Α, μή μοφ' αιλάτε, είνε παρακάτω, για ένα τέτοιο πράγμα!...

Σέβουθα την επιθυμία της δίδικς Ρόδης και δεν της ξαναζώουσα πιά λόγο περί γάμου. Άλλά ή Μίς Έλλάς έπιμένει να μη μάς λέη τίποτε. Ψαλον επιβάνει ή παρασκευασμένη θεία της.

—Σέρετε, μάς λέει, ή Χρυσούδα είναι πολύ ισχυρό φρον και λαλόλογη. Δεν της άρξεται καθόλου να κάνει

πολύ κλάουσιση. Δεν έβλεπε από την Πλατεία των Άνακτόρων, όταν στις 11 το πρωί, κάθε Κυριακή, ή Μουσική της Φροσύας έπαιάνει. Και ό μάριμα-Γιάννης, μαζί με τη δέκα του τραγουδιού του, άπειλούθανε καί τη θεά της όραίας του!...

Επειδή κάθε ευαγάσις του έδινε νίησι έξωφρεσική στά διάφορα ζυγαροπλατεία και λοιπά κέντρα, οι καταστηματαζα κατορθώνον να τον φέροντο στά μαγαζιά του, για να συγκεντρώνουν ζώου, άπαύλαζα όσος κόνονε τώρα οι θεατρονίαι με την... Μίς Έλλάδα!

Ο μάριμα-Γιάννης προσκεκλιέτο άκόμη και στον Πειραιά. Στην περίπτωση αυτή, ή εφημερίδα του Πειραιώς «Ο Ποσειδών» άνηγίσε ότι «άγαπήσ τοίς πσίαι μάριμα-Γιάννης ό Κανατάς θά παραστή την έρχομένη Κυριακήν τό άπόγευμα εις τό έν Τεργιθέα καφερίον, άπου κ.τ.λ.».

Και τότε όλοι ό Πειραιώς μαζεύονταν στην Τεργιθέα ν' άπολαύση τό θέαμα. Ο μάριμα-Γιάννης έρχότανε φρέσκος, φορόντας και τό χρυσό του ρολόγι με τη χρυστή κωνά και άποτα γάντια, καθότανε κοντά στη μουσική, έπινη τη σαιμάδα του και άκούγε σοβαρό τό τραγουδι του, ή έκουθέντιας με τούσες νοικοκυμίας, μη έννοχλούμενος από τίποτε ό μαζάριος!...

Κατά την άρχή του Ροσοστομαζικού Πολέμου τό άστρο του μάριμα-Γιάννη είχε δώσει πιά. Η γυναικάς της τον συνομαίνον δεν έβγαζον από κατόφι να τον ίδουσι και τά παιδιά δεν τάν παρακαλοούθουσαν. «Όλοι τον είχαν σινηθίσει!...

Κ' έξαρνα ό πλανόδιος Κανατάς γάθιζε από τας Άθήνας και δεν ξαναγάνιζε. Για τί μιστηριώδη έξαράνισ του γράφτηκαν τότε πολλά και διάφορα. Η φαντασία του Άθηναίου λαού όργιάσει. Είπαν ότι ό μάριμα-Γιάννης, μετά την παραγωγήν του έγγλήματός του, έφύρισε πάλι στη Βουλγαρία και έγινε... εφέντης! Και τότε όλοι έπίστεψαν ότι ό μάριμα-Γιάννης δεν ήταν πρόσωπο κομικό, όσος άψησε να πιστευθί, άλλ' άπειστακίμενος της Βουλγαρικής Κυβέρησεως, κατάρκοπος, που είχε ρθει στας Άθήνας να παρακαλοούθηση τίς στρατιωτικές όργανώσεσι της Έλλάδος και να μαζέψη τίς πληροφορίες που έχρηάζοντο οι Βούλγαροι για μελλοντικό πόλεμο! Ας μη ξεγνώσει δέ σχετικώς τίς την έποχή έδεινή ό "Έλληνας έβλεπαν σ' όλα και σ' όλους μιστηριώδεις... δακτύλους!...

κουθέντα για τον έαυτό της. Τα περισσότερα άτ' όσα έγραψαν ή έφημερίδες δεν τά έξοστώσις ποτέ ή άναγνώστη.

—Αχ, ναι, διαμαρτυρείται ή Μίς Έλλάς, κι' αυτά κάλιστα που έγραψαν μεριές πόν άτ' την έζογή μου, ότι δίδην είχα είπε, πώς ήμουν βεβαία για την έπιτυχία μου. Αλλά δεν είναι καθόλου άληθινά. Ούτε σέφθηκα ποτέ μου να πώ μη τέτοια άνοησία. Φαντασθήτε δετι προχθές είταν σέ κάποιον δημοσιογράφου πώς δεν μισορούσε να με ίδη γιατί ήμουν λίγο αδιάθετη και την άλλη μέρα ή εφημερίδα του έγραψε πώς ήμουν βαρειά άρρωστη από γρίπη και πώς ήταν άφιβεβολο άν ό γιατρός θά μοφ' έδινε την άδεια να ταξείδωμ! Είδαστε φαντασιολογίες!... Έξ άλλου τί να σάς πώ; Είμαι άκόμη τόσο νέα, ώστε δεν έγω άνάγνησις. Γεννήθηκα στην Άθινα κι' έκει άναττήθηκα. Πολύ μαζή έπήγα στο σχολείο των Καλογραών της Τήνου κι' έκει έσοπούσασ με πρό τριών έτων. Ύστερα πήγα στη Γαλλική Ακαδημία στην Άθινα κι' έτελειώσα τίς γαλλικές σπουδές μου. Έπάρκα brevet litteraire. Η νόμια κατοικία μου είναι, βέβαια, στην Άθινα, αλλά όλοι οι συγγενείς μου είναι εγκατεστημένοι στον Πειραιά και στην Άθινα. Κάθε άνω-τέρας μήνας έρχομαι από την Άθινα στον Πειραιά. Είνε, άλλωστε, τόσο σύντομο κι' εύχάριτο τό ταξείδι αυτό, ώστε τίς μιά ημέρα τό άπομαρσίω και την άλλη τό κόννο. Τό φημιστότερο έρχομα για να άρρω ή γυναικάς μου τοναίτε-τες και με την εξαίγρια αυτή κωνάση σχεδόν ός τα Χριστούγεννα. Τίς Άποχρηξ' έναπόρη. Στις άρχές του καινοκαιριού πιά στην Άθινα βρισκόμαι για να άρρω τό καινοκαιριό. Τό καινοκαιριό έννοείται ότι δεν τό κωνάται από την Άθινα. Πού ν' άρξηση τί δρασία, τά ματάνια μου, τίς βαρβάδες, τίς έλθούσες, τίς γίλεις μου που έρχονται για να παραθερίσουν. Α, ή Άθινα είναι πολύ όραία τό καινοκαιριό! Δεν την αιλάζω με τίποτε! Το γερμένο έζει ή Άθινα τά καλά της, αλλά τό καινοκαιριό τά έχει ή Άθινα. Έννοείται ότι και στην Άθινα δεν άρρω έντελέως τίς μελέτη μου και τά βιβλία μου και τούσ' άγαπημένους μου συγγενείς. Μ' άρέσει μου και ό Έλίνης, αλλά περισσότερο έγω σινηθίσι τούς Γάλλους και κάλιστα μη τούσ' τοναίτε-τες όσος τούσ' πωλνούς. Μ' άρέσει άκόμη και τό πιάνο μου. Είναι τόσο όραίο πράγμα ή μουσική!

—Δεν μου λέτε, δεσποινίς, είχατε έρωτάδες και πέρσι εφημεριότητα για Μίς Έλλάς;

—Καλέ όχι! Πέρσι βρισκόμουν, όσος κάθε χρόνο, στην Άθινα από την έποχή. Ήταν ό πρώτος χρόνος που θά έβγαζαν πώ έπισημα στον ζώου και θά παρουσιάζονταν σέ βραβείο χορό. Έτοίμασα μεριές; τωαύτεπιτες και... ά, δεν σάς λέω παρακάτω!...

—Γιατί, δεσποινίς;

—Γιατί, έξακολούθη ή θεία της μελώντας, ή Χρυσούδα γράβεται μήπως νομίσουν πώς περιανούθη. Άκούσας λοιπόν να σάς πώ έγώ πώς έβγαν τά πράγματα. Λοπόν έπισημα τη Χρυσούδα σπου. Τωαύ-ζήλον και στις κ. Γεωργιάνα για να τίς έτοιμάσι μεριές μουστανία. Άρξισαν και ό ένας και ή άλλη να μάς λένε: «—Καλέ τέτοια χωριτωμένα χωρίτια έχετε στην Άθινα!... Μά αήτην πρτίει να την στείτε στον διαγωνισμό για Μίς Έλλάδα. Σίγουρα θά βραβευθί.»

—Ευσεί, έννοείται, δεν τά λυθάνισε στά σοβαρά αυτά τά πράγματα. Όσοσδήποτε, πήγε στό χορό των Καλλιτεστών μαζί με τά ξωδέλφια της, κατά τίς 1112... —Πολύ πώ άργά ήταν, διαζώπτε ή δεσποινίς Ρόδη. Έπει στό θεωρείο που βρισκόματες βρισκόταν και πολλοί γνωστοί που κλαυτά και τού κ. Χατζή, του βουλευτή μας. Αήτοι σχολιάσαν τ' άποτελέσματα της έζολης και είπαν ότι είναι κομιά που δεν έλαβα κι' έγω μέρος... Εγώ από τά θεωρούσα για κωνιλέντια και γελοία, και φέτος, όταν προκηρξήθηκε ό διαγωνισμός, δεν σιλοζήγησα να λάβω μέρος. Βρισκόμουν λοιπόν έδώ από την Προποζώνια, όταν μιά μέρα ό μαπατάς, που είχε ρθει από την Άθινα για δουλιές του, σιναντίει τεζαίως στό δρώμιο τό βουλευτή μας κώννο Χατζή.

—Καλά πώ σέ βάρια, τού λέει ό κ. Χατζής. Αποφασίσει να βγάλομνε την ζώνη σου Μίς Άθινα και να την πείσιμε να λάβη μέρος και στό διαγωνισμό των Άθωνών για Μίς Έλλάς. Ο μαπατάς τά έμασε. —Μά ή ζώνη μου δεν είναι καν στην Άθινα! λέει. —Δέν πειράζει, την ειλώγουμε έρημη! —Έτσι έξελέγη Μίς Άθινα και κατόπι Μίς Έλλάς. Όμολογώ ό-μως πώς άν ήξερα τί είχα να ταυθίξω μετά την έζογή μου, ποτέ μου δεν θά έδεδούνα να γίνω Μίς Έλλάς. Είμαι άρρωστη πραγματικά από τούσες ζώνες κι' από τά ταξείδια. Μά θά κόννο ένα όραίο ταξείδι, θά ίδω τό Παρίσι, που έπιθυμούσα τόσο πολύ να γνωσησι, θά πάω στην Κιανή Άκτι και θά έγω ένα σοφό όραίς έντυπώσις, τίς όποιες σάς ύπόσχεται ότι θά φιλώσο άποκρίστικώς για τό άγαπητό μου «Μπουκέτο».

'Απ' όλα τα περιοδικά που διαβάζω, το «Μπουκέτο» με άρέσει περισσότερο.

Χρυσούδα Ρόδη
Μίς Έλλάς
1931

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΑΗ